

prima instanță - (Judecătoria Botanica mun. Chișinău) V. Holban
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, D. Manole, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Petcu Ghenadie,
în pricina civilă la cererea înaintată de Petcu Ghenadie, cu participarea persoanelor
interesate Petcu Natalia și Serviciu Stare Civilă privind constatarea inexactității în actul
de stare civilă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Petcu Natalia, casată hotărârea judecătorei Botanica mun.
Chișinău din 01 iulie 2015 și emisă o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 06 mai 2015 Petcu Ghenadie s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată prin
care a solicitat constatarea inexactității în certificatul de divorț nr.327 din 06 decembrie
2014 prin schimbarea datei desfacerii căsătoriei și anume din 06 decembrie 2014 în 18
septembrie 1998.

În motivarea cererii a indicat că, prin hotărârea judecătorei Soroca din 03
septembrie 1998 a fost desfăcută căsătoria dintre Petcu Ghenadie și Petcu Natalia, însă
pentru eliberarea certificatului de divorț soții s-au adresat la Oficiul Stării Civile la 06
decembrie 2014.

Sușține Petcu Ghenadie că, indicarea în certificatul de divorț a datei desfacerii
căsătoriei, 06 decembrie 2014 este greșită, iar în momentul adresării eliberării
certificatului de divorț Oficiul Stării Civile urma să indice data desfacerii căsătoriei, 18
septembrie 1998.

Menționează că, în temeiul art.39 din Codul Familiei, momentul desfacerii
căsătoriei se consideră data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.

Însă, contrar acestor prevederi Oficiul Stării Civile a indicat în certificatul de
divorț data desfacerii căsătoriei 06 decembrie 2014, astfel aplicând prevederile art.40
din Codul căsătoriei și familiei din redacția legii din 1969.

Consideră petiționarul că inexactitatea din certificatul de divorț urmează a fi
corectată.

Prin hotărârea judecătorei Botanica, mun. Chișinău, din 01 iulie 2015, cererea
înaintată de Petcu Ghenadie a fost admisă.

S-a constatat faptul inexactității înscrierii în actul de divorț nr.327 din 06

decembrie 2014 emis de Oficiul Stării Civile Soroca privind desfacerea căsătoriei dintre Petcu Ghenadie și Petcu Natalia, la rubrica data desfacerii căsătoriei fiind indicată greșit data de 06 decembrie 2014, urmând a fi substituată prin data de 18 septembrie 1998.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Petcu Natalia, la 13 iulie 2015 a declarat apel împotriva hotărîrii judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 01 iulie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei decizii de respingere a cererii înaintate de Petcu Ghenadie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, s-a admis apelul declarat de Petcu Natalia, s-a casat hotărîrea judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 01 iulie 2015, și s-a emis o hotărîre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de Petcu Ghenadie.

La 02 martie 2017 Petcu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și menținerea hotărîrii judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 01 iulie 2015.

De asemenea a contestat cu recurs și încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 prin care s-a respins propunerea de recuzare a judecătorilor înaintată de Petcu Ghenadie, solicitând casarea acesteia.

Recurentul a declarat recurs în temeiul art. 432, alin. (2), lit. b) c) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat corect toate circumstanțele pricinii, iar soluția emisă este neîntemeiată.

Relatează recurentul că instanța de apel în decizia sa nu s-a expus asupra nici unui motiv invocat de către intimat, la fel nici nu a indicat nici un temei de casarea a hotărîrii primei instanțe.

În opinia recurentului concluzia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte.

La 16 martie 2017 Petcu Ghenadie a depus recurs suplimentar solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 și menținerea hotărîrii judecătoreiei Botanica mun. Chișinău din 01 iulie 2015.

Casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 prin care s-a respins propunerea de recuzare a judecătorilor înaintată de Petcu Ghenadie, și casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care s-a respins cererea lui Petcu Ghenadie privind restituirea apelului declarat de Petcu Natalia.

În motivare a indicat că nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 prin care s-a respins demersul lui Petcu Ghenadie privind restituirea apelului declarat de Petcu Natalia.

Susține că instanța de apel nu a examinat aspectul tardivității apelului declarat de Petcu Natalia și nici nu s-a expus asupra acestor motive.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 26 ianuarie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 01 februarie 2017 (f.d.9 Vol.II), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 02 martie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor

respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Petcu Ghenadie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, Colegiul reține că potrivit normelor de drept citate supra, **încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016**, prin care s-a respins cererea lui Petcu Ghenadie privind restituirea apelului declarat de Petcu Natalia, și **încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016** pronunțat asupra cererii de recuzare pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, la caz recursul declarat de către Petcu Ghenadie împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, se declară inadmisibil, respectiv Completul, verificând legalitatea actelor procesual menționate a conchis că sunt legale și întemeiate.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Petcu Ghenadie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari